

Жалдак Г. П.
канд. екон. наук, доц.
доцент кафедри менеджменту підприємств
ORCID: 0000-0003-3421-3648;
Ігнатенко А. О.
студентка ФММ
Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря
Сікорського», м. Київ, Україна
ORCID: 0009-0000-4026-0366

ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ПРОДУКТИВНОСТІ ПРАЦІ ЯК КЛЮЧОВИЙ ЕЛЕМЕНТ РОЗВИТКУ БІЗНЕСУ

У кожній сфері людської діяльності і в усі часи краще організована праця призводила до кращих результатів без зміни інших параметрів. Продуктивність праці – це узагальнюючий показник ефективності використання робочої сили, що характеризує співвідношення результатів праці та її витрат [1, с. 361]. Вона виражає ступінь досконалості процесу праці, показуючи, скільки продукції (робіт, послуг) виробляється за одиницю робочого часу або скільки часу витрачається на виробництво одиниці продукції. Вивчаючи різні визначення продуктивності праці, можна зрозуміти, що цей показник має багатовимірний характер і відображає ефективність використання ресурсів праці. Він може бути вимірний як кількістю продукції, що вироблена за одиницю часу, так і кількістю часу, що необхідний для виробництва одиниці продукції. Продуктивність праці також може відображати співвідношення між економічним результатом і витратами праці, включаючи заробітну плату, соціальні виплати та інші пов'язані з цим витрати.

Продуктивність праці також тісно пов'язана з такими факторами, як: кваліфікація працівників, технологічне оснащення виробництва, організація праці, мотивація та умови праці. Покращення будь-якого з цих аспектів може призвести до зростання рівня продуктивності праці. Продуктивність праці також залежить від зовнішніх факторів, таких як економічна кон'юнктура, законодавче регулювання, ринкові умови та глобальні тенденції. Тому підприємства повинні бути гнучкими та адаптивними до змін у зовнішньому середовищі. Важливою умовою підвищення продуктивності праці є інвестиції у навчання та розвиток працівників, оновлення технологій та оптимізація процесів. Це вимагає стратегічного планування та управління з боку керівництва підприємства [2, с. 89].

Оскільки підвищення продуктивності праці є пріоритетом будь-якої компанії, яка прагне розвивати свій бізнес та підвищити рівень конкурентоспроможності підприємства, кожне підприємство має розробити програму підвищення рівня продуктивності, а до її розробки залучити керівників і співробітників усіх рівнів та впроваджувати її на всіх етапах виробничого процесу. Основними перевагами створення такої програми в компанії є:

- підвищення обізнаності співробітників і керівництва про фактори, що впливають на результативність;
- встановлення зв'язку між існуючими методами обліку, вимірюванням ефективності та регулярним моніторингом ефективності;
- створення нових конкурентоспроможних стандартів і норм;
- стимулювання постійної уваги до підвищення рівня продуктивності праці;
- більш широке та свідоме використання персоналом методів і прийомів підвищення рівня продуктивності праці.

Загалом, забезпечення належного рівня продуктивності підприємства фактично є частиною загального процесу управління бізнесом, який включає планування, організацію, мотивацію, контроль та регулювання. Ця робота базується на постійному аналізі співвідношення корисних ефектів даної діяльності, з одного боку, і вартості цієї діяльності, з іншого [3, с. 48]. Тому керівництву підприємства необхідно постійно шукати оптимальні рішення у різних сферах діяльності підприємства. Пошук оптимального рішення при розробці економічної та виробничої політики, а потім перехід до науково обґрунтованого планування є основною умовою забезпечення високого рівня продуктивності праці на підприємстві.

Список використаних джерел

1. Грیشнова О. Економіка праці та соціально-трудова відносини: підручник. Київ : Знання, 2004. 535 с.
2. Муха Р. Продуктивність праці на підприємствах та основні напрями її підвищення. *Галицький економічний вісник*. 2015. № 1. С. 82–92.
3. Драган О. І., Тертична Л. І. Вплив сучасних змін у менеджменті персоналу на розвиток менеджменту продуктивності підприємства. *Інфраструктура ринку*. 2020. № 46. С. 45–50.